

Samlede motiveringer til Lauritzen- prisen 2018

Tale til Inge Sofie Skovbo modtager af Lauritzen-prisen 2018 (Af Kasper Wilton)

Hvem er egentlig Inge Sofie Skovbo? Et flertydigt spørgsmål med følgelig mange svar. Spørger man kolleger om dig får man betegnelsen: beskeden, blufærdig og bestemt.

Spørger man videre kommer: Temperamentsfuld, direkte og sjov.

Spørger man endnu videre: Umiskendelig landlig med umiskendelig aristokratisk udstråling.

Så kan vi tygge på det.

Uddannet fra Odense Teaters Elevskole i 1978, hvor du og dit hold oplevede en hær af uforlignelige personligheder i lærerstaben; bl.a. Olaf Ussing, den østtyske Brecht legende Gisela May, Martin Hansen, den danske verdensdanser Nini Theilade, Preben Neergaard. Sidstnævnte plantede et Holberg-kim i dig og hele dit hold som førte til, at du var medstifter af Grønnegårds Teatret i 1982, hvor tanken dengang var, at der udelukkende skulle spilles Holberg.

I det kunstneriske råd på Grønnegårds Teatret sad du og bl.a. Søren Sætter-Lassen, vinteraftener igennem og læste og bearbejdede, og din allerede dengang udviklede dramaturgiske sans og indsigt var lysende.

Spørger man tidligere chefer om dig, kommer ordene klog, skeptisk, en person med aversion mod floskler og med en stor dramaturgisk indsigt.

Så hvem er Inge Sofie Skovbo egentlig? En tænkende skuespiller, med stor indsigt i sit fag, kritisk, selvkritisk, blufærdig, beskeden og krævende.

Som skuespiller ansat på et væld af teatre: Odense Teater, Det Danske Teater, Nørrebro Teater, Betty Nansen Teatret, hvor jeg dig stadig husker dig som den unge idealistiske journalist i Ernst Bruun Olsens "Prometheus i saksen", en rolle der vel var skrevet til dig, hvor du med en ung, uspoleret idealisme mere og mere satte Bjørn Watt-Boolsens korrupte levebrøds politiker til vægs.

Senere blev du, gennem 3 sæsoner, medlem af ensemblet på Det Kongelige Teater, men nåede også bl.a. Cafe Teatret, Båd Teatret, Husets Teater, Rialto Teatret, Mammut Teatret og også her i huset har du slået dine folder for nu blot at nævne nogle.

Alt dette inden du i 2003 valgte du at lade dig fastansætte på Århus Teater. I 14 år, under alt for mange chefer, har du været en hovedhjørnesten på det fine og smukke teater. Du har siddet i dramaturgiatet, og store roller har du spillet:

Madame Helseth i Rosmersholm, Fru Alving i Gengangere, Juliane Tessman i Hedda Gabler, man mærker at dit naturlige aristokrati går godt i spænd med Ibsens figurer, men også en markant præstation som farmoderen i Ingmar Bergmanns "Fanny og Alexander" tæller på dit imponerende CV.

Og i den helt moderne dramatik har du også funklet: Christian Lollike f.eks.: Undskyld Gamle – Familien – Hospitalet.

Som man kan læse om dig: ”Det er som om dit store format, din fantastiske teknik, dine klare klassiske færdigheder og din erfaring går fremragende i spænd med moderne forestillinger fordi de spilles så overbevisende, stilsikkert og ublufærdigt”.

Vi er mange, der er glade for, at du overvandt, eller kan overvinde din blufærdighed, vi er mange der er glade for dit aristokrati og skævhed, din humor og indsigt.

Så hvem er Inge Sofie Skovbo egentlig? En stor skuespiller der ikke alene er hædret med Olaf Poulsens Mindelegat i 2015; men som nu i 2018, i dit 40'tyvende år som skuespiller, fortjent får Lauritzen-prisen for din indsats og dine præstationer gennem alle årene.

Kære Inge Sofie Skovbo: Hjerteligt tillykke.

Citat til pressen:

”Det er som om dit store format, din fantastiske teknik, dine klare klassiske færdigheder og din erfaring går fremragende i spænd med moderne som klassiske forestillinger fordi de spilles så overbevisende, stilsikkert og ublufærdigt”.

Tale til Mads Mikkelsen modtager af Lauritzen-prisen 2018 (Af Vinca Wiedemann)

At få lov til at være med til at uddele den ekstremt fornemme Lauritzen-pris er noget som for alle os i priskomiteén omgærdes med ærefrygt. At få lov til at holde en af pristalerne er et yderligere privilegium, og når så det er Mads Mikkelsen, der er prismodtageren!

Mads Mikkelsen, han er jo indbegrebet af en stor stjerne. Han kender James Bond! Han ser godt ud! Og så kan han tilmed spille skuespil. Min Gud, hvad vil du mér?!

Gud vil meget mér, skulle jeg hilse og sige. Og det vil Mads Mikkelsen også. Hans talent er trods den globale appeal særegent, hans karakterer kan være lige så uhyggeligt ophedede som hans kølige distance kan være skræmmende – og så kan det hele på et splitsekund blive forløst af en befriende humor og en varm kejtethed. Som skuespiller er han ikke sådan at sætte i bås. Men jeg vil her prøve alligevel at sætte et par ord på.

Den pris de fleste udenlandske, mandlige skuespillere må betale for at indlede en karriere i Hollywood, er at blive castet som skurk. Men få kommer så direkte hen til de mytologiske roller som Mads, der fik rollen som Le Chiffre i James Bond-filmen Casino Royale. Og endnu færre kan fylde rollen ud med så stor selvfølgelighed og overskudsagtig indlevelse. Mads Mikkelsen blev verdenskulturnight. Men rollefacet havde han også haft rig lejlighed til at øve sig i forinden.

Der stod ikke skrevet i miljøkortene, at Mads og hans storebror Lars skulle være skuespillere, selvom man i portrætter kan læse, hvordan faderens interesse for gode historier satte sig i blodet på de to sønner. Efter en opvækst på Nørrebro, hvor Mads havde svært ved at sidde stille på skolebænken og hellere ville være på sportsbanen, fulgte efter studentereksamen en årrække som professionel danser for fuld udblæsning. Men det teatraliske udtryk trak efterhånden i ham, og efter skuespillerskolen blev han hurtigt en del af miljøet omkring Dr. Dante, ligesom filmverdenen havde bud efter ham, og han blev en central spiller i 90'ernes grødefulde samarbejde mellem de nye generationer af danske tv-, film- og teaterfolk.

De havde blik for det spændingsfelt mellem det kropsligt eksplosivt utålmodige og disciplinens vedholdende tilbageholdthed, der er en af hemmelighederne bag Mads Mikkelsens uophørlige talent og fascinationskraft. En art friktion, der gør at kulde og varme kan opstå synkront og udvikle sig uforudsigeligt alkymistisk.

Friktionen blev rendyrket i en række komplekse roller, hvor Mads Mikkelsen skabte karakterer der var larger than life samtidig med at de var næsten ulidelige i deres dumhed – hvad enten balancepunktet var sublim primitivitet i samarbejdet med Nicolas Winding Refn, jeg glemmer aldrig rollen som Tonny fra Pusherfilmene, eller næsten kvalmende sjov humor hos Anders Thomas Jensen i Arne fra Blinkende Lygter og Svend Sved i De Grønne Slagtere. Findes der nogen bedre fortolker af denne mennesketype end Mads Mikkelsen? Jeg tror det ikke.

Efter gennembruddet i Pusher 1 fulgte snart rollerne Fisher fra Rejseholdet og Arne fra Blinkende Lygter, der med et slag gjorde ham til folkeeje. Og rollefaget blev hurtigt udvidet, rollen som romantisk førsteelsker kastede igen en perlerække af karakterer af sig, og ikke mindst de stærke kvindelige filminstruktører i Danmark forløste denne side af hans talent. Det er svært at fremhæve en enkelt, men for mig står særligt klart den hæmmede og bebrillede læge i Susanne Biers Dogmefilm Elsker dig for evigt. Her var det en overraskende modcasting kombineret med hans altid underliggende nerve af dirrende akavethed, der gjorde præstationen charmerende uforglemmelig. Og Mads Mikkelsen travede lige ind i alle danske kvindehjerter, en position jeg aldrig tror han vil sætte over styr selvom han bliver ved med at sige ja til de mest vanvidsmartrede skurkeroller, hvoraf Hannibal the Cannibal markerer endnu et yderpunkt.

Mads Mikkelsen har modtaget et hav af nomineringer og priser både for sit danske og sit internationale virke: bl.a. prisen som bedste mandlige skuespiller i Cannes i 2012 og European Film Awards hæderspris for Outstanding European Achievement in World Cinema. Ja, og så altså prisen for "Best tv-villain".

Trods den store internationale berømmelse har han fastholdt det autentiske og usnobbede i sit udtryk, og måske derfor har han kunnet nå ud til det helt brede publikum; heri ligner han den talentfulde generation, han er en del af, der har insisteret på at publikum og kunstnerisk kvalitet ikke behøver være en modsigelse.

Skal jeg ønske noget særligt for prismodtageren og for os, så må det blive, at den internationale status må resultere i endnu flere film, hvor han kan få afløb for sit meget store kunstneriske mod. Med prisen i dag vil vi i Lauritzen Fondens priskomiteé gerne hylde dig for de resultater, som din kompromisløshed har beriget os med hidtil. Det er på alle måder i verdensklasse!

Citat til pressen:

Hans talent er trods den globale appeal særegent, hans karakterer kan være lige så uhyggeligt ophedede som hans kølige distance kan være skræmmende – og så kan det hele på et splitsekund blive forløst af en befriende humor og en varm kejtethed. Som skuespiller er han ikke sådan at sætte i bås.

Tale til Dramafrenten modtager af Lauritzen Fondens Visionspris 2018 (Af Piv Bernth)

Rhea Lemans projekt med Dramafrenten har en meget stærk vision om at styrke dansk teater ved at styrke den nyskrevne dramatik.

Hvordan kan man støtte op om den danske dramatik, så vores tid ikke bare fostrer brugsdramatik, der fungerer her og nu, men faktisk bliver langtidsholdbar? Og hvordan kan vi give dramatikere selvrespekten og selvtiliden tilbage, så de tør kaste sig ud på det dybe vand?

Sådan formulerede Rhea visionen i 2009 – og i modsætning til andre, der har stillet sig lignende spørgsmål, så tog hun fat og gjorde noget ved det.

Dramafronten er ikke et teater, den er et netværk, der efterhånden også har produceret readings for publikum, men det særlige er, at den ikke har nogen fast base og opfører som oftest sine forestillinger i byrummet.

Dramafronten arbejder på flere måder.

Den har siden 2009 ydet støtte til dramatikere, inden stykkerne er antaget eller bestilt. Den har endda støttet den nye dramatik på etablerede teatre - hvis der var indgået aftale med et teater, kunne Dramafronten gå ind i et såkaldt **Incubator-project**. En workshop, hvor forventningerne blev afstemt mellem teater, spillere, instruktør og dramatikere, så der var fælles fodslag inden prøvestart, og dramatikeren ikke pludselig ved læseprøven fik at vide, at hun skulle skrive store dele af teksten om.

Der er også blevet afholdt **Cold readings**, altså readings uden forberedelse. Kun for skuespillere, dramatikere og en håndfuld særligt indbudte, hvis mening dramatikere ønskede at høre.

Flere af disse forskellige workshops er blevet til færdige forestillinger på teatrene.

Dramafronten understøtter dermed et kreativt miljø, hvor dramatikere kan sparre med hinanden, bruge hinandens gode og dårlige erfaringer og diskutere eksempler på, hvad de lader sig inspirere af uden at opleve hinanden som konkurrenter. Miljøet, samtalerne, åbenheden og de helt konkrete skriveprojekter har givet dramatikere en fantastisk professionel 'legeplads'.

Dramafronten har også produceret readings for publikum.

Et af de mest kendte er pop up julekalenderne over hele København, 23 dramatikere, 23 instruktører og et væld af skuespillere.

Adventskalenderne i Århus og København, som blev et fælles udviklings- og skriveprojekt for 4 grupper med 4 dramatikere i hver.

Projektet Weekend6, som på en lørdag eftermiddag bragte publikum i grupper af 6 rundt i baggårde, beværtninger, pissoirer og parker – for at se 6 små stykker dramatik.

Senest har Dramafronten udvidet samarbejdet til Norden. 16 nordiske dramatikere skrev 4 teaterstykker, der blev opført ved CPH Stage sidste år. Samarbejdet fortsætter med nye tiltag i Norden, og sidste skud på stammen er den politiske satire Ameridansk, om en amerikaner, der vil være dansker – 6 satiriske stemmer, der sparker begge veje, både til Trumps USA og til vores egen lokale andedam.

Rhea er i sandhed entreprenør, en iværksætter, en ildsjæl, som brænder for at udbrede teatrets væsentlighed til danskerne og mange flere – og hendes faste makker, Tine Bertelsen, der er administrator hos Dramafronten, hjælper med at holde styr på den enorme logistik og den stramme økonomi. Og alle dramatikere, instruktører og skuespillere.

At Dramafronten skal belønnes med Visionsprisen – det siger selv. Tillykke

Citat til pressen:

Rhea Lemans projekt med Dramafronten har en meget stærk vision om at styrke dansk teater ved at styrke den nyskrevne dramatik. Dramafronten arbejder ikke blot i Danmark, men har et udbredt netværk i hele Norden.

**Tale til Det Lille Teater modtager af Lauritzen Fondens Børne & Ungepris 2018
(Af Me Lund)**

Lauritzen Fondens Børne- og ungepris 2018

Børn er ikke ufærdige voksne. Deres halve højde betyder ikke, at de kun skal tages halvvejs alvorligt. Og barndommen er ikke en langstrakt ventosal til det egentlige, som begynder, når man kan binde et slips og tale med om debet og kredit.

Børn er mennesker i deres egen ret. De sanser fuldgældigt. Og at barndommen er et uhyre vigtigt livskapitel, gik faktisk op for vores forfædre allerede i 1500-tallet. Alligevel var det først i 1966, at en gruppe teaterfolk fik kig på Købmand Hommels lokaler i Lavendelstræde og skabte det første stationære teater for de 2-10-årige børn herhjemme. De kaldte stedet Det Lille Teater.

Teatret åbnede med Karrusellen går. Bag forestillingen stod kunstmaleren Kaj Matthiessen, digteren Halfdan Rasmussen og musikeren Benny E. Andersen. Det ikoniske navneskilt, der hænger over porten, blev tegnet af Henry Heerup. Kun det bedste var godt nok til de små.

Teatrets oprindelige vision lød: Det Lille Teater skal først og fremmest medvirke til at bevare og udvikle børnenes følsomhed. Folkene bag må have fornemmet, at børnenes følsomhed var truet. Og at den skulle beskyttes. Af kunsten.

Og ja, det var den jo også. Og det er den stadig.

Ønsket om at bevare og udvikle følsomheden er lige præcis dét, børneteater – ja, faktisk alt godt teater, al god kunst - handler om. At holde de sansende porer åbne, så vi som mennesker og dermed også som samfund bevarer en empatisk og fordomsfri føling med de andre. Med verden uden for os selv.

Det Lille Teater udsprang af 1960ernes politiske kultur. Men det har altid stået fantasien nærmere end parolerne, og selv om bygningen, ledelsesformen, menneskene og dermed forestillingernes udtryk har udviklet sig siden, er Det Lille Teater stadig et teater, der rager op i vores i øvrigt enestående børneteaterlandskab.

De bedste forfattere, dukkemagere, skuespillere, instruktører, scenografer og musikere boltrer sig stadig på scenerne og bringer inspiration fra resten af teater- og kunstverdenen ind i Lavendelstræde. Ligesom disse kunstnere tager erfaringerne med videre ud i verden efter opholdet på Det Lille Teater eller Marionet Teatret, som nu hører med til familien. Det Lille Teater er ikke og har aldrig været en lukket klub.

Vinter og sommer – Det Lille Teater gøder hele året rundt de farverige fortællinger, så de vokser ovenud af hovederne på de små mennesker på vejen hjem fra teatret. Man genkender dem let to gange i døgnet i gadebilledet omkring Rådhuspladsen eller i Kongens Have: ivrigt fortællende om,

spørgende til, insisterende på tankerne om f.eks. Den glade løve; Mester, der flyttede ind; venskaberne i mange afskygninger; sæler og gorillaer, egern og hermeliner; luftakrobater; vrøvlevers og Else Marie Pades sfæriske lyde. For ikke at tale om vand eller citroner. Vi var nok mange, der stiledede direkte fra teatret og ned i købmandsbutikken skråt overfor for at købe citroner og fortsætte legen efter forestillingen Citroner i vand.

Verden er altid blevet en lille smule større efter en tur i Det Lille Teater. Og en lille smule mindre farlig at gå på opdagelse i.

Det Lille Teater er en livgivende oase midt i det barske København, som efter mere end 50 års eksistens stadig føles frisk og ny og overrumplende at besøge, fordi den med et vidtforgrenet rodnet til den ypperste kunst til stadighed holder følsomheden åben. På scenen. Og i salen.

Tillykke med Lauritzen Fondens Børne- og ungepris 2018!

Citat til pressen:

Det Lille Teater er en livgivende oase midt i København, som efter mere end 50 års eksistens stadig føles frisk og ny og overrumplende at besøge, fordi den med et vidtforgrenet rodnet til den ypperste kunst til stadighed holder følsomheden åben. På scenen. Og i salen.

Tale til Søren Møller modtager af Lauritzen Fondens Backstage-pris 2018 (Af Geir Sveaass)

Teaterchef Søren Møller har slået sit navn fast. Søren er i medierne. Han sidder i paneler - fra Broadway til Mors. Han har et stort netværk. Der er netop udgivet, ikke mindre end, to bøger om ham og miraklet på Fredericia Teater. Han producerer forestillinger folk vil se. Og forestillingerne har høj kvalitet. Han slår rekorder. 150.000 tilskuere på én sæson i Fredericia.

Og nu "Seebach". Hvem havde troet at folk ville se en forestilling om popfamilien Seebach? Ikke jeg! Mere end 200.000 mennesker købte billet, tudede, jublede, sang med og havde en fantastisk oplevelse. En dansk musical, en dansk historie, en familiesaga med rystende, rørende portrætter af mennesker som kæmper for at nå deres drømme.

Hvor kommer denne succes fra? Hvordan opstår den?

Den opstår ikke bare. Den kræver målrettet arbejde og klare ambitioner og et ubeskedent, men sympatisk ønske om at klatre til toppen i noget som engang var en niche i teaterbranchen.

Søren har levet sit liv i denne branche. Han er uddannet sanger, blandt andet fra Konservatoriet og med en overbygning som musikpædagog. Han spillede Danny i Grease og Jesus i Jesus Christ Superstar - og flere kendte roller i andre musicals.

Han var med til at opbygge Musicalakademiet i Fredericia. Så blev han rektor. Han udviklede uddannelsen - færre elever og bedre undervisere. Stadig stigende niveau. Internationalt skulle det være. Netværk og studierejser. Kvaliteten blev bedre. Respekten voksede.

Musicalperformere fra Fredericia danser og synger nu på scener ikke bare i Danmark, men også i andre lande. Danmark som plejede at importere musicalperformere, eksporterer nu godt uddannede, begavede og kompetente scenekunstnere.

Han startede Uterus, et værksted hvor nye musicals udvikles. Blev det vellykket kunne der både produceres CD'er og arrangeres gæstespil i London. Søren er både klædelig ubeskeden og modig.

Overgangen fra rektor til teaterchef faldt meget naturlig. Søren havde gode medarbejdere og samarbejdspartnere, nye performere, faglig stolthed, ambition og netværk. En af de stærkeste samarbejdspartnere blev Disney. Og Fredericia Teater, fik et veritabelt gennembrud med netop Disneys "Aladdin" i 2012. Efter at forestillingen havde fundet sin form i Fredericia, fløj Aladdin videre til store teaterbyer i udlandet.

Dette udviklingsarbejde er en hjørnesteen i Sørens arbejde, om det så er Disneys "Den lille havfrue", "Klokkeren fra Notre Dame" eller vor hjemlige "Shu-bi-dua". Men først og fremmest udvikles der kompetence. Unge, endnu ukendte navne, bliver udfordret og stimuleret og skaber et miljø som sætter en standard. Publikum har ikke brug for at se kendisser på scenen. Fredericia Teater er blevet et brand som står for kvalitet. Dansk musikteater er nu på toppen og har internationalt format.

Og så må man sige at visionen er gjort til virkelighed og drømmene gået i opfyldelse. Godt gået, Søren. Bliv ved med det!

Og tillykke med prisen!

Citat til pressen:

Teaterchef Søren Møller har slået sit navn fast. Han producerer kvalitetsforestillinger folk vil se. Han slår rekorder. Fredericia Teater er med Søren ved roret blevet et brand som står for kvalitet. Dansk musikteater er nu på toppen og har internationalt format.

Tale til Claes Bang modtager af Lauritzen Fondens WAUW-pris 2018 (Af Piv Bernth)

Claes Bang behøver ingen videre præsentation. Han har gennem mange år skabt et navn for sig selv med sine mange roller inden for dansk film, tv og teater. Bag det markant flotte udseende lurer en nerve, der gør hans præstationer nærværende og autentiske, om det så er som førsteelsker, hyggefar eller stjernepsykopat.

I forholdsvis ubemærkethed har Claes været med i mange markante spillefilm – Lærkevej, Nynne, En Soap, Underverdenen, og Tv-serier – Borgen, Rejseholdet, Nikolaj og Julie, Anna Pihl, Langt fra Las Vegas, Broen. Desuden har Claes en betydelig teaterkarriere på sit CV – alle teatre over hele landet har haft glæde af Claes og hans mangesidede talent.

Han har de seneste år også arbejdet en del i udlandet – specielt i Tyskland og Sverige – og det var i selskab med svenskerne, at verden fik øjnene op for ham.

Claes Bang spiller, som ingen har kunne undgå at bemærke, hovedrollen i den svenske spillefilm The Square, som vandt Guldpalmen ved Cannes filmfestivalen 2017, og det blev også til både en Golden Globe og en Oscar nominering i 2018.

En Oscarstatuette blev det desværre ikke, kun til en chokoladeversion, og det var ikke noget for Claes: "Jeg har det dårligt, det er rædselsfuldt, jeg er rasende, det er noget lort. Det er brandærgeligt, sindssygt ærgerligt." Det er nok noget med, at han ikke kan lide chokolade...

I den meget markante film med et stærkt cast blev især Claes rost for sin imponerende præstation af både instruktøren Ruben Östlund samt af den internationale og danske presse. Det førte til, at han vandt en European Film Award for bedste mandlige hovedrolle. Som den første dansker nogensinde - en stor bedrift.

Og tonerne efter European Film Awards var anderledes positive nu:

"Jeg er bare rigtig glad for, at folk sætter pris på, hvad vi har lavet her. Det er ikke vigtigt, at jeg er den første eller nummer 500 - anerkendelsen er fantastisk. Jeg er meget taknemmelig for, at de valgte mig til denne film. Jeg er så sindssygt glad."

De to, meget ærlige, reaktioner viser, at der bag det hemmelighedsfulde og elegante ydre lurer et temperament og en ydmyghed, der er med til at give spændstighed, bredde og dybde til de karakterer, som Claes spiller.

Begge oplevelser blev skyllet ned med et glas hvidvin, og så var Claes videre mod nye opgaver...

Faktisk har Claes haft så travlt siden filmens premiere, at han kun sjældent overnatter hjemme i sin egen seng. Dog blev der tid til at spille på CPH Stage i juni, hvor han medvirkede i forestillingen 'BYEN' fra Odense Teater. Aftaler skal holdes, store eller små!

I et interview i forbindelse med sit store internationale gennembrud har han sagt:

"Selvtillid er ikke bundet op på noget, der kommer udefra, og det gør en skuespillers job. Selvtilliden bor indeni en, men det er en stor størrelse at få styr på. Nogle gange, når der har været langt mellem jobbene, så har jeg stort set bare lagt mig i min seng i tre måneder i sådan en halvdepression. Det gør jeg ikke i øjeblikket. Jeg får tilsendt et til tre manuskripter om ugen nu."

Vi er glade for at få Claes ud af sengen og op på scenen, op på lærredet og på skærmen – så vi kan blive ved med at sige – Wauw!!

Citat til pressen:

Claes Bang har en bred og varieret karriere bag sig, og det helt store gennembrud fik han i The Square. Den film har fået verden til at værdsætte hans særlige talent, som i de kommende år kan ses i store internationale film.

Tale til Asta Kamma August modtager af Lauritzen Fondens Believe in You-pris 2018 (Af Kirsten Dahl)

Kære Asta Kamma August

Du er god - vi tror på dig, når du står på en scene. Du er præcis og nærværende, og så har du en udstråling, en integritet og en følsomhed, som brænder igennem.

Du overbeviser, overvælder og varmer. Man bliver helt uvægerligt optaget og opslugt af de roller, du spiller, og af de spørgsmål og følelser, du er med til at formidle. Det har gjort sig gældende lige fra de første teaterforestillinger og film, du har spillet med i.

Jeg husker med stor glæde tilbage på præsentations-forestillingen "De Rene Rum" fra 2016, som du optrådte i som næsten nybagt skuespiller på Aarhus Teater. Det var noget af et sært stykke - en tekst og en iscenesættelse spækket med symboler, ritualer og referencer til f.eks. religiøse

mirakler. I al den bizarre udviklethed og alt det mystiske, som fandt sted formåede du - som noget der i den grad sprang i øjnene - at gøre dit spil nærmest ufatteligt fyldt med naturlighed, samtidig med at du lod dit spil lyse af et rasende vanvid.

Din exceptionelt mærkbare følsomhed går igen i alt det, du har med at gøre som skuespiller.

Vi nød igen dit talent på Aarhus Teater i bekendelses-forestillingen "My Heartache brings all the Boys to the Yard". Publikum sad rundt om på scenen i sofaer ligesom I skuespillere. Og da du - som den første - rejste dig op og med en skøn blanding af charmerende generthed og en slags ultimativ ligefremhed blottede din sårbarhed var vi ubetinget med på forestillingens projekt og præmis.

Samme nerve - og samme evne til at rumme både stilhed og vulkan, sårbarhed og råstyrke udfoldede du som Ophelia i "Hamlet" på Vendsyssel Teater året før - i 2017 - samme år, som du blev færdig på Skuespillerskolen ved Aarhus Teater. Og de samme fornemme egenskaber har du demonstreret på film indtil flere gange.

Vi tror på dig - derfor skal du have Lauritzen Fondens Believe in You-pris 2018. " Prisen gives til unge talenter, som har gjort sig flot bemærket i løbet af året eller som i det hele taget har markeret sig som store talenter med et flot potentiale, der er værd at satse på."

Tillykke - og held og lykke på rejsen.

Citat til pressen:

Asta Kamma August vi tror på dig, når du står på en scene. Du er præcis og nærværende, og så har du en udstråling, en integritet og en følsomhed, som brænder igennem. Du overbeviser, overvælder og varmer. Man bliver helt uvægerligt optaget og opslugt af de roller, du spiller med både stilhed og vulkan, sårbarhed og råstyrke.

Tale til Diluckshan Jeyaratnam modtager af Lauritzen Fondens Believe in You-pris 2018 (Af Geir Sveaass)

Diluckshan Jeyaratnam. Vi kan lige så godt begynde at øve os på at sige navnet.

Diluckshan er allerede én vi taler om i branchen. Og de succesforestillinger han er med i på Fredericia Teater, det indtryk han gør, det rene, ærlige og ukrukkede udtryk han har som skuespiller, den tilstedeværelse han fylder scenen med - og ikke mindst - den stemme Diluckshan har fået i gave - og som han har udviklet, arbejdet med og som går direkte i sjælen på os i salen - det skal nok alt sammen gøre at vi alle om lidt siger navnet Diluckshan Jeyaratnam uden at blinke.

Født i Danmark med tamilsk baggrund fra Sri Lanka. Spiller tromme og andre instrumenter og har sunget hele livet. Selvfølgelig. Laver YouTube covers. De smukkeste sange fra den anden side af kloden, der får en nordboer som mig, til at lytte og gå med Diluckshan ind i en fremmed og ukendt toneverden, hvor han jo også har hjemme. Diluckshan har også medinstrueret, komponeret musik til og spillet med i en prisbelønnet tamilsk film.

Knap færdiguddannet fra Den Danske Scenekunstscole i Fredericia - fik han sit gennembrud som sigøjnerkongen Clopin i Disneys Klokkeren fra Notre Dame. Diluckshan blev derefter hentet til USA for at være med til at udvikle musicaludgaven af Prinsen af Egypten. Og han blev rost til skyerne ved verdenspremieren på Fredericia Teater, hvor han spillede Moses både på dansk og engelsk.

Diluckshan drømmer om nye udfordringer, om en karriere udenfor Danmark, om Broadway. Det ville ikke være spor forbavsende hvis det skulle lykkes.

Da jeg var censor ved Diluckshans afgangseksamen i faget Drama på Musical-performeruddannelsen i Fredericia, måtte jeg lige tørre tårerne væk inden lyset blev tændt igen.

Jeg tror på dig, Diluckshan. Og det gør vi alle. "We believe in you" ! Tillykke med prisen.

Citat til pressen:

Diluckshan er allerede én vi taler om i branchen. De succesforestillinger han er med i på Fredericia Teater, det indtryk han gør, det rene, ærlige og ukrukkede udtryk han har som skuespiller, den tilstedeværelse han fylder scenen med - og ikke mindst - den stemme han har fået i gave, skal nok alt sammen gøre, at vi alle om lidt siger navnet Diluckshan Jeyaratnam uden at blinke.